

Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 1/2020

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia. Máme za sebou zvláštnu skúsenosť s pandémiou či epidémiou. Veriaci ďakujú Bohu, že od nás odvrátil katastrofické scenáre niektorých predpovedí, kedy mali zomrieť u nás tisíce ľudí. Myslím, že tento koronavírus bol prekvapením pre celý svet. V čase, kedy plánujeme cesty do vesmíru, naoko máme všetko pod kontrolou, zrazu príde malý vírus a svet sa svojou mocou a mocnosťami ocitá v určitej beznádeji. Opäť sa ukázalo, že človek vôbec nemá všetko pod kontrolou, ako si niekedy myslí, ako sa aj niekedy správa.

Toto obdobie bolo pre mnohých skutočnou záťažou. Deti sa nechodili hrať na ulicu, rodičia sa museli venovať deťom, ktoré zostali doma zo školy, mnohí nemali prácu alebo pracovali z domu. Starší ľudia, ktorí sa dostali von raz za čas, zrazu museli byť izolovaní a neraz osamotení. Tu im pomohli masmédiá. Hlavne veriaci sa mohli navzájom spo-

jiť v modlitbe. Prvá správa o obmedzeniach z 10.3.2020 kňazov nášho dekanátu zastihla práve na rekolekcii. A tak si niektorí hovorili s úsmevom, čo budeme robiť. A veru sme boli prinútení zamyslieť sa, ako byť nápomocný svojim farníkom. Niektorí začali slúžiť sv. omše cez internet. Ja som mával sv. omše v útulku alebo v súkromí. Kostol bol k dispozícii na adoráciu. Neskôr na Veľkú noc som dal možnosť sv. spovede a sv. prijímania na objednávku, aby sme sa vyhli väčšiemu zhromaždeniu ľudí. Na Veľkonočný pondelok sme tu mali aj kontrolu od polície v civile.

Už dávnejšie v kázňach som spomenul, ako by sme sa rozhodovali, keby cirkev povedala, že už nemusíme chodiť do kostola, je to dobrovoľné. Také niečo však cirkev nepovie, a predsa povedala. Do 17. júna bol daný biskupskou konferenciou dišpenz od nedelnych sv. omší a sviatkov. Veriaci nemusel do kostola. Ani vtedy, keď už bola situácia postupne uvoľňovaná za určitých pravidiel. Nemusel a mohol. Dve slová dvoch postojov.

Postoja sluhu, ktorý „musí“, a postoj priateľa, ktorý „chce“, aj keď nemusí. Boh od nás nevyžaduje iba plnenie prikázaní. Chce od človeka vzťah. Vzťah lásky otca a dieťaťa. Dáva nám to za hlavný zákon - miluj Boha nadovšetko a blížneho ako seba samého. Hovorí: „Ja som vinič, vy ste ratolesti. Každú ratolesť, ktorá nie je napojená na vinič, odrežú a hodia na oheň. Ak ma niekto miluje, plní moje prikázania. Toho bude milovať aj môj Otec, aj ja ho budem milovať, prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok. Moje ovce počúvajú môj hlas a idú za mnou. Nikto mi ich nevytrhne z rúk.“ V modlitbe pred svojou smrťou sa P. Ježiš modlí, aby sme boli jedno ako je on jedno s Otcom.

Vidíme z týchto textov, ako Boh túži po našej blízkosti. Paradoxne viac ako my. Jeho srdce stále horí. Aj napriek tomu, že je ovinuté trní, čo sú naše hriechy. Prišiel práve kvôli hriešnikom. Lekára nepotrebuje zdravie. Tak zostávajme v jeho láske, tešme sa jeho záujmu o nás, milovaní.

Marián Vivodík, farár

ROK BOŽIEHO SLOVA – prejav Božej prozreteľnosti a starostlivosti

Mnohí ľudia v tieto dni bolestne ťažko prežívali skutočnosť, že nemôžu ísť na sv. omšu, adoráciu, ba ani na sv. prijímanie, osobitne tí, ktorí boli zvyknutí chodiť pravidelne. A možno až teraz, keď máme objektívne a vonkajšie prekážky, si uvedomujeme, ako nám to chýba a aký veľký dar máme v Eucharistii.

Ako katolíci prežívame Božiu blízkosť osobitne v Eucharistii, v ktorej je náš Boh Emanuel, teda Boh s nami, Boh uprostred nás. A keďže ten dar nám bol odopretý z objektívnych dôvodov, z Božej prozreteľnosti Boh predvídal túto situáciu a cez Cirkev nás pred časom pozval prežívať ROK BOŽIEHO SLOVA.

Nie Rok Biblie či Rok Svätého písma, ale ROK BOŽIEHO SLOVA. Teda slova, v ktorom sa nám prihovára sám Boh, slovo, skrze ktoré je Boh tiež prítomný medzi nami. Samozrejme, nie sviatostným spôsobom ako v Eucharistii, ale je tiež prítomný medzi nami. Navyše, keďže Eucharistiu nemôžeme mať v našich domovoch, Božie slovo máme. A hoci prežívame „eucharistický pôst“, teda bez Eucharistie, môžeme prežívať v blízkosti Božieho slova.

Ako? Niekoľkými spôsobmi:

1. Vytvor si doma modlitbový kútik

Na prvom mieste je potrebné nájsť doma Božie slovo a pripraviť mu v našich domácnostiach osobitné miesto (napr. vytvoriť si doma modlitbový kútik), a prečo nemať aj zapálenú svie-

cu alebo kahanec /ale pozor na požiar/, ako v kostole býva večné svetlo v blízkosti bohostánku, v ktorom je ukrytá Eucharistia.

2. Vezmi a čítaj Božie slovo

Každý deň si nachádzaj čas, či už individuálne alebo spoločne ako rodina, na čítanie Božieho slova, napr. čítať na pokračovanie niektoré evanjelium (Markovo je najkratšie, pokojne začať napr. ním), nechať sa ním sýtiť a spoločne nad ním uvažovať, zamýšľať sa a rozprávať, čo nás oslovilo, aké otázky nám prináša a pod.

3. Plánuj a vyhrad' si čas každý deň

Existujú rôzne plány čítania Božieho slova - či už podľa jednotlivých kníh alebo celého Písma, alebo na rôzne témy (nájdete ich napr. v aplikácii BIBLIA YOU VERSION).

4. Ži v Božej blízkosti a sýť sa slovom života

Denno denne počúvame rôzne informácie o šírení sa koronavírusu a tieto nám prinášajú strach a obavy o náš život, život našich blízkych, o budúcnosť, atď. Veľmi záleží na tom, čím sýtime svoje vnútro. V Božom slove sa nám prihovára sám Boh a dáva nám slovo nádeje, istoty jeho blízkosti, osobitne v ťažkých časoch. Cez čítanie Božieho slova budeme zažívať Božiu blízkosť a najmä sýtiť svoje srdce slovom života, lebo slovo nášho Boha je slovom života.

Spracované podľa

www.emanuel.sk/rok-bozieho-slova/

MOBIL podľa potreby

Tak si vravím, čo by sa stalo, keby sme s Bibliou zaobchádzali ako s mobilom...

Čo keby sme ju stále nosili v kabelke alebo v taške?

Čo keby sme sa po ňu vrátili, keby sme ju zabudli doma?

Čo keby sme v nej párkrát denne zalistovali?

Čo keby sme cez ňu prijímali textové správy?

Čo keby sme s ňou zaobchádzali tak, ako keby sme sa bez nej nezaobišli?

Čo keby sme ju kúpili deťom ako darček?

Čo keby sme ju používali na cestách?

Čo keby sme ju používali v stave núdze?

Ach, ešte posledné... na rozdiel od mobilu sa nemusíte báť, že by vaša Biblia bola niekedy odpojená zo siete... Ježiš už totiž účet zaplatil!

S vdákom a láskou spomíname

Na týchto stránkach by sme si chceli zaspomínať na bývalého kňaza, správcu našej farnosti vdp. Mgr. Róberta Ondříka, ktorý v piatok 15. mája 2020 zomrel v 47. roku života a 20. roku kňazstva v Trnenci nad Váhom.

Vdp. Mgr. Róbert Ondřík sa narodil 15. apríla 1973 v Bratislave. Po ukončení formácie a štúdia v Kňazskom seminári sv. Cyrila a Metoda a na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského bol 18. júna 2000 v Bratislave vysvätený za kňaza. Kňazskú vysviacku prijal z rúk bratislavsko-trnavského arcibiskupa Mons. Jána Sokola. Po vysviacke nastúpil na prvé kaplánske miesto do Želiezoviec, kde pôsobil v rokoch 2000 - 2002. Jeho ďalšie kroky kaplána smerovali do Štúrova. V tom istom roku bol ustanovený za farského administrátora v Kukučínove. V rokoch 2003-2012 pôsobil ako farský administrátor vo farnosti Čifáre, ktorá po reorganizácii diecézy latinského obradu v roku 2008 pripadla do Nitrianskej diecézy. V roku 2012 bol inkardinovaný do Trnavskej arcidiecézy a menovaný za kňaza farnosti Jaslovské Bohunice a filiálky Paderovce. Od roku 2014 pokračoval ako kňaz farnosti Bzince pod Javorinou. V roku 2017 sa stal farským administrátorom vo farnosti Trnovec nad Váhom, odkiaľ spravoval aj farnosť Selice v Šalianskom dekanáte. V Trnenci nad Váhom pôsobil až do svojej náhlejšej smrti, 15. mája 2020.

Aj keď pôsobil Vdp. Mgr. Róbert Ondřík vo farnosti Jaslovské Bohunice krátky čas (2.7.2012-30.6.2014), veľa detí, mládeže, veriacich či neveriacich si ho obľúbilo. Od prvého dňa bol ústretový, vládny, ochotný pomôcť každému a vždy pripravený povzbudiť nás milým slovom či modlitbou. Bol oporou aj starým a chorým ľuďom. Svojím správaním aj za taký krátky čas, akým sú dva roky, dokázal, že je pokorný, obojstranný, láskavý, pozorný voči potrebám iných, ale najmä hrdý na to, že môže slúžiť Bohu. Svojím úsmevom, priateľskou povahou, rozhladenosťou v duchovných aj svetských otázkach, si získal sympatie obyvateľov obce. O to viac smutní sme boli, keď ho preložili do inej farnosti.

Pre mnohých z nás sa stal vdp. Mgr. Róbert Ondřík duchovným otcom. Pri vysluhovaní svätých omší a sviatostí v našom chráme sme pocítovali nesmiernu duchovnosť a výnimočnosť, ktorej sa nám od neho dostávalo. Bol dobrým kazateľom, kázal aj na trnavskej nověne k úcte Trnavskej Panny Márie. Celý svoj život zasvätil službe Bohu a svojim veriacim. Popri svedomito vykonávanej pastoračnej činnosti sa podieľal na zvelaďovaní a zachovaní nášho kultúrneho a historického dedičstva - Kostolov sv. Michala v Jasl. Bohunicích a sv. Martina v Paderovciach (opravy, odvodnenie kostolov, nové vodovodné prípojky, obnova fasády, interiérov, rekonštrukcie chodníkov a úpravy okolia kostolov). Za jeho pôsobenia bol zrekonštruovaný Dom nádeje v Jasl. Bohunicích, ktorý 15.8.2013 vysväcoval. Pravidelne navštevoval a svedkoval chorých v našej farnosti. Na farskom dvore pripravoval opekačky, zúčastňoval sa akcií organizovaných obcou. Mal veľmi rád deti, tešil sa, keď ich môže pripravovať k sviatostiam, organizoval výlety pre nich či rôzne športové súťaže. Vo voľnom čase rád zavítal na pozvanie do príbytkov veriacich žijúcich v Jaslovských Bohunicích, mnohých spoznal na rodinných slávnostiach, kde bol srdečne vítaný.

Svoju dobrotu a láskavosť prejavoval aj počas neľahkých časov počas pandémie koronavírusu.

su. Ako kňaz v Trnenci nad Váhom ponúkal spoluobčanom vo svojej farnosti svoju pomoc vo forme nákupu a dovozu základných potravín. Neodmietal však nikoho, pomohol kresťanovi aj neveriacemu, a hlavne sociálne slabším rodinám s deťmi. Spolu s farníkmi už dlhodobo organizoval dobročinné zbierky. Každoročne pripravovali spoločne adventný koncert, z ktorého výťažok išiel na benefičné účely. Okrem toho sa podieľal aj na zbierke šatstva pre Zariadenie sociálnych služieb Klasov a na ďalších aktivitách. Napriek tomu, že sa počas pandémie neslúžili sväté omše za účasti veriacich, dennodenne ich slúžil súkromne, bez účasti verejnosti v miestnom kostole v Trnenci nad Váhom na úmysly, ako boli zapísané. Pri nich sa zároveň modlil za všetkých, za zdravie rodín a za zvládnutie situácie, do ktorej sa dostala nielen naša krajina, ale celá Európa, respektíve celý svet. Vyzýval veriacich, aby sa spoločne pridali k modlitbe sv. ruženca alebo akejkolvek modlitby za všetkých kompetentných, za zdravie, za chorých, lekárov a zdravotnícky personál a za zvládnutie náročnej situácie. Počas pandémie sa ako prvý kňaz prihlásil do krízového štábu pre vysluhovanie sviatostí pre chorých a zomierajúcich v zdravotníckych zariadeniach.

Svoj vzťah k pôsobeniu v našej obci vyjadril v r. 2014 týmito slovami:

„Milí Bohuničania...

Zhrnuté a podčiarknuté. Skoro ako v škole. Len sa už človek nemusí tak potiť od trémy... alebo od témy? Zadanie som si tak trochu určil sám. Ale nebojte sa, nebudem široký ani dlhý, dokonca ani bystrozraký. O tom, ako je v Bzinciach, už mnohí viete. Teraz je tu čerstvo, ale zato dosť hríbov. Nevie, ako je u vás, ale vždy, keď mám možnosť vrátiť sa do Bohunic, poviem si: „Idem dole do tepla.“ A potom návrat do hôr.

Dva roky nie je dlhý čas, ale keď sa rozmení na drobné, je to 730 dní. Rozmýšľam, aké veľké by museli byť presýpacie hodiny, keby sa piesok lial celý rok. Rozmieňam na drobné dni, hodiny, stretnutia strávené u vás a s vami.

A som vďačný za tie dva roky. Za pomoc, podporu, ktorú ste mi preukazovali, ale i preukazujete.

Vďaka za všetko.... Dávam dole klobúk ... hlavne v /mojom/ starobyľom kostolíku zasvätenom sv. Michalovi, v ktorom pamätám a modlím sa aj za vás.

Tolko pár slov na dialku ... ostatné osobne.

S úctou Róbert Ondřík“

Slávnostná sv. omša - V Bohunicách pri kaštieli, 23.6.2013

Duchovný otec Róbert,

ďakujeme za Váš obetavý prístup k nám veriacim, za podporu detí, mládeže, miništrantov, rodín, osamelých ľudí... Osobné stretnutia s Vami boli pre nás vždy povzbudením.

S úctou a láskou si na Vás, vdp. Mgr. Róbert Ondřík, spomíname a zahŕňame Vás do svojich modlitieb.

Večnosť v Božej prítomnosti nech je Vám odmenou za Váš kňazský život.

Odpočívajte v pokoji.

*Jana Čápková
Foto archív*

ČO SA UDIALO:

- Na sv. Štefana sme ako obvykle koledovali pre Dobrú novinu. Vykoledovali sme 1.310 €. Pán Boh zaplať za vašu štedrosť. Nech vám ju Pán odmení.
- Navštívili sme 17. - 24.3. 2020 Sv. zem.
- Aj naša farnosť sa 27.3.2020 zapojila do iniciatívy Sv. Otca Františka: 24 hodín pre Pána. Tentokrát kvôli pandémie sme mali modlitby z domu. Od 8. hod. v piatok trvala až do 8. hod. v sobotu.
- Reťaz deviatnikov k Božskému Srdcu Ježišovmu pokračuje aj tento rok. Zapojených je 46 ľudí. Urobené sú 2 reťaze na celý rok, teda každý deň sa modlia 2 ľudia deviatnik. Niektoré mená sa ale musia opakovať, aby to vyšlo. Kto by sa chcel k nám pridať, je vítaný.
- Veľkonočné sviatky v kostole prebehli za zatvorenými dverami. Namiesto poklony pri hrobe bola možnosť ísť sa pokloniť ku krížu.
- V našej farnosti pristúpilo k 1. sv. prijímaniu 26 detí.

Svätec kostola

V našom kostole nás môže upútať socha sv. Júdu Tadeáša. Jeho sviatok slávime 28. októbra so sv. Šimonom, s ktorým sa neskôr spojil a podľa tradície spolu podstúpili mučenícku smrť.

Apoštol Júda s prírmením Tadeáš bol synom Kleofáša a Márie, ktorá sa vo Svätom písme nazýva sestrou Panny Márie. Kvôli tomuto aj Júdu nazývali Ježišovým bratom, teda príbuzným. Júdovým bratom bol apoštol Jakub Mladší, prvý jeruzalemský biskup, a Šimon, druhý jeruzalemský biskup. Z mimobiblických správ sa zdá, že bol ženatý, mal viacero detí a pôvodom bol roľník. V evanjeliu nemáme o ňom veľa správ. Pri poslednej večeri sa pýtal Ježiša, komu sa chce zjaviť – či len im alebo aj celému svetu (Jn 14).

Podľa tradície Júda po Zoslaní Ducha Svätého ohlasoval evanjelium v Júdske, Samárii, Sýrii a Mezopotámii. Po čase prišiel asi aj do Perzie, kde sa údajne spojil s apoštolom Šimonom Horlivcom, od ktorého sa potom už neodlúčil. Okolo roku 64 napísal list, ktorý je na konci zoznamu katolíckych listov. List bol známy, cituje ho sv. Peter vo svojom Druhom liste. Júda napomína veriacich k stálosti vo viere a varuje pred hriechom a bludmi, ktoré sa vtedy začínali šíriť.

Asi okolo roku 70, v dobe zničenia jeruzalemského chrámu, bol Júda Tadeáš aj so Šimonom Horlivcom umučený v Suanire pri Babylone.

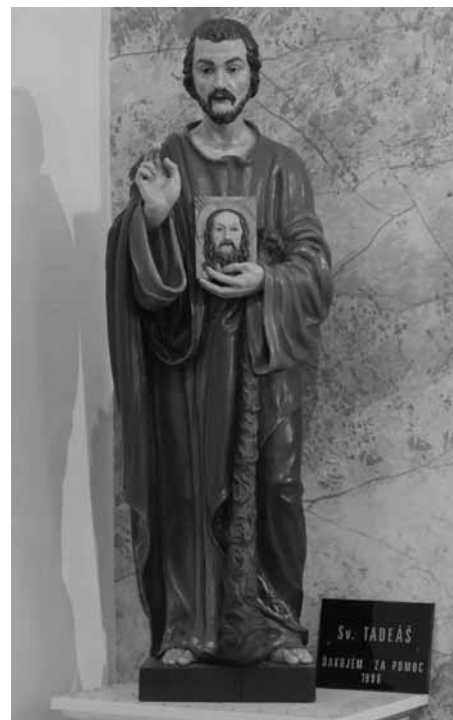
sv. Júda Tadeáš

Na Slovensku sa sv. Júda Tadeáš vyzýva ako pomocník v mimoriadne ťažkých situáciách.

Skrátené podľa www.zivotopisysvatych.sk

foto M. Vivodík- sv. Tadeáš,

Kostol sv. Michala arch.

Spomienka na otca opáta Bronislava Ignáca Kramára

Dňa 20. júna 2020 odišiel do večnosti želivský emeritný opát, Bronislav Ignác Kramár.

Poznali sme ho, keďže navštevoval často vdp. Špankoviča, s ktorým bol dlhodobo

prateľom a spolubratom v reholi premonštrátov. Zaiste tu odslúžil viacero sv. omší. Poznali sme ho aj z Trnavských novén, ktoré často navštevoval. Pre mňa bol výnimočným aj preto, lebo som pri ňom vyrastal. Pôsobil totiž dlhšiu dobu vo farnosti Pata, z ktorej pochádzam. Bol som po jeho boku ako miništrant, bohoslovec aj ako mladý kňaz. Naučil som sa od neho ľudskosti, prístavil sa pri ľuďoch, mal ich rád, všetkých. Poznal som ho, ako vždy ochotného pomocníka. Neraz som bol svedkom, ako sa rozhodoval a vždy v ňom zvíťazila láska a súcit k blížnemu. Obdivuhodná bola jeho štedrosť. Vždy mal v kufri nejakú tú knižku, ktorú daroval. Podporoval nás v duchovnom rozlete. Za jeho pôsobenia sme boli v seminári z našej farnosti 3 bohoslovci. Ďakujem mu za všetko, čo pre mňa urobil.

Nech mu Pán odmení jeho štedrosť svojím večným kráľovstvom.

*Marián Vivodík, farár
foto archív – opát I. Kramár*

KNIHA TOBIÁŠOVA

Biblické okienko

Kniha Tobiaš je pomenovaná podľa hlavnej postavy príbehu, Izraelitu Tóbiho, odvedeného do asýrskeho zajatia v Ninive, ktorý aj v zajatí verne zachovával Mojžišov zákon a konal skutky milosrdenstva voči Izraelovým synom aj napriek prenasledovaniu, strate majetku, slepote a výčitkám jeho manželky. Paralelne sa opisuje utrpenie jeho príbuznej Sary, Raguelovej dcéry, v médskom meste Ekbatana, ktorej v deň svadby postupne zomrie sedem manželov pre potupné výčitky a urážky otrokyne, ktorá ju falošne obviňovala z vraždy.

Tóbi a Sára sa vo svojom súžení obracajú k Bohu o pomoc. On posielal archanjela Rafaela (Jahve uzdravuje) ako pútnika, aby zachránil Sárku a uzdravil Tóbiho. Tóbi chce zabezpečiť synovi budúcnosť, preto posielal Tobiaša do médskeho mesta Ráges ku Gabaelovi, aby u neho vybral požičané peniaze. V podobe testamentu mu dáva otcovské rady - hlavné princípy náboženského a mravného života

Izraelitov. Tobiaša na ceste sprevádza Rafael, vyslobodzuje ho z nebezpečenstiev a radí mu, aby sa uchádzal o ruku Raguelovej dcéry Sary, ktorá mu ako príbuzná právom prislúcha. Tobiaš s Rafaelovou pomocou oslobodí nevestu a uzavrie s ňou manželstvo. Rafael medzitým prevezme od Gabaela peni-

Nikdy neodvracaj svoju tvár od chudobného, aby sa neodvrátila Božia tvár od teba! Ak máš veľa, dávaj z toho viac; ak máš málo, neboj sa konať dobro aj z mála! (4,6)

aze, prinesie ich Tobiašovi a odprevadí novomanželov na spiatocnej ceste do Ninive, kde Tobiaš podľa anjelovej rady uzdraví otca od slepoty. Nakoniec Rafael obom prezradí, že je Pánovým anjelom a zmizne im pred očami. Vtedy Tóbi ďakovnou piesňou zveľbuje Pána a prorockým chválospevom oslavuje nový Jeruzalem ako stredisko tých, ktorých si Boh

vyvolil na spásu. V závere Knihy sa opisujú posledné udalosti Tóbiho a Tobiašovho života v pokoji a v blahobyte.

Autor knihy je neznámy, určite hlboko veriaci Žid, ktorý sa dobre vyznal v biblických spisoch a dobre poznal aj literatúru svojho prostredia. Pravdepodobne spis vznikol v prostredí mimo Palestíny okolo r. 200 pred. Kr..

Kniha Tobiaš sa navonok javí ako historický román, ale viaceré historické nezrovnalosti naznačujú, že autorovi šlo viac o literárne spracovanie udalostí s cieľom náboženského a mravného poučenia. Kniha má za cieľ poukázať na mimoriadnu Božiu pomoc spravodlivým a bohabojným ľuďom a príkladom hlavných postáv chce viesť čitateľa k vernosti Zákonu, k modlitbe, úcte k rodine a k trpezlivosti v životných skúškach.

Marián Vivodík

OPRAVA KOSTOLA POKRAČUJE

Pred pandémiou sme stihli urobiť novú dlažbu v hlavnej sakristii, ktorú sme tiež vymaľovali. Počas pandémie sa zastavili aj práce na kostole. Ale nie celkom. V čase, keď bol bohunický kostol prázdnejší, sme vymaľovali bočnú sakristiu. Pripravujeme rekonštrukciu kúrenia v kostole, kde sa prerábajú staré trubky v sakristii. Dávame nový radiátor a regulačnú sta-

nicu teplovodu, ktorá je úplne nová. Mení sa aj vzhľad teplovodu v sakristii. Malo by nám to ušetriť energie. Práve teraz sme rozbehli aj opravu sokla kostola, ktorý urobíme odvetraný pomocou cetris dosiek. Ďakujeme všetkým dobrodincom za pomoc pri obnove chrámu.

MV

Foto: Jana Čápková

ŠTATISTIKA NA KONCI ROKA 2019

V zátvorke pre zaujímavosť sú uvedené údaje z roku 2018

- **krsty:** 20 /23/, J. Bohunice: 16 a cudzí: 4
- **1. sv. prijímanie:** 29 /22/detí
- **sobáše:** 6 /8/, J. Bohunice: 5 a cudzí: 1
- **pohreby:** 15 /9/, J. Bohunice: 14 a Paderovce 1

PRIPRAVUJEME:

- Sviatosť pomazania chorých
- Sv. omša za uzdravenie
- Tábor s deťmi - 12. - 18. júl 2020

Nemôžeš spôsobiť, aby ťa nemiloval.

„Môžeš Boha opustiť,
ale nemôžeš zabrániť,
aby ťa hľadal.

Môžeš Boha nenávidieť,
ale nemôžeš zabrániť,
aby ťa On mal rád.

Môžeš sa rozhodnúť proti Kristovi,
ale On sa rozhodol na Golgote pre teba.
Môžeš sa vyhýbať Jeho slovu a Jeho cirkvi,
ale Jeho slovo a Jeho cirkev
ťa napriek tomu hľadajú.

Môžeš zabrániť, aby ťa Boh nevedel,
môžeš Ho zapierať, preklínať,
ale nemôžeš zabrániť,
aby nebol!“

(Sv. Otec Ján Pavol II.)

**Otče náš, Otče môj, v nebesiach máš svoj trón;
sväté je teraz - navždy, meno Otca osláv každý.**

Otče, príď svojou mocou,
kráľovsky vznešene,
pokojom, láskou naplň
naše srdcia zranené.
Tvoja vôľa nie je iná,
iba najlepšia a dokonalá.

**Čo zaznie z neba, nech sa stane,
svet je Tvoj aj my sme, Pane.**

Sýtiš nás každým dňom,
dnes ťa znova prosíme,
sám sa dávaš pokrmom,
v chlebe život vidíme.

Odpúšťaš ľudské viny,
čakáš, že budeme iní.

**Odpustením nech sa stratia
viny, ktoré nás tak trápia.**

Pokúšeniam nepodľahnúť,
spoľahnúť sa na tvoj smer,
ktorý privedie nás k Tebe.
Pane, istotu mať chceme.

Zbav nás zlého každú chvíľu,
nech už nenesieme vinu.
**Viera živá, keď v nás rastie,
spoznať dá sa pravé šťastie.**

**Otče náš, Otče môj, v nebesiach máš svoj trón;
sväté je teraz - navždy, meno Otca osláv každý.**

LTT

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár.

členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čížinská, J. Čápková, M. Remenárová, J. Remenárová, L. Tökölgyová